Akbaba

Salome gibi:

YIL-BAŞI

000282

Yeni Yıl Programımız

Akbaba 1954 yılına yepyeni bir programla giriyor:

1 — Bağımsız ve tarafsız Akbaba, seçim günlerinin yaklaşması üzerine, Sayfalarında bir seçim bürosu açacaktır.

2 — Bu seçim bürosu, 2 muharrir ile 2 karikatüristin idaresinde bulunacaktır.

3 — Bunlar, birer tanesi D. P. adaylarına, birer tanesi de C. H. P. adaylarına, afişler, nutuklar, beyanatlar hazırlayacaktır.

4 — Bu afişleri, nutukları, beyanatları Akbaba sayfalarında kahkahalarla görecek, okuyacaksınız!

Daha Birçok Yenilikler!..

12
13
BAYANLARIN MUAYYEN ZAMANLARDAKİ SANCILARINA KARŞI
461
BAŞ ve DİŞ NEZLE GRİP
GRİPİN
KİNİNLİ GRİPİN
GRİPİN
KİNİNLİ
GRİPİN
faydalıdır
BÜTÜN AĞRILARA KARŞI
GRİPİN
4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

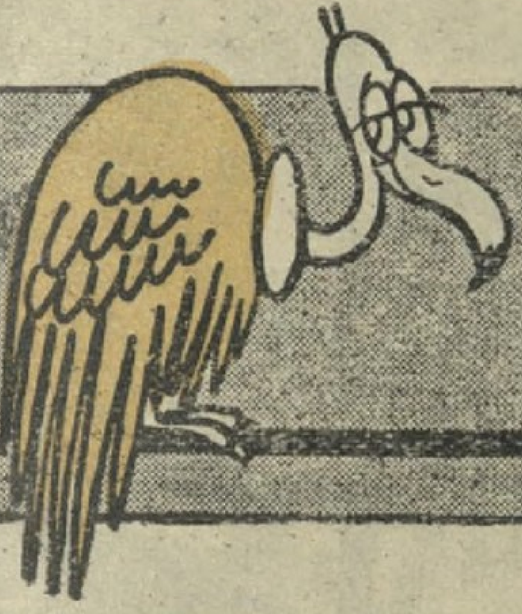
Yazı işlerini fiilen idare eden :
Ahmet KOÇER
Basıldığı yer :
ERCAN MATBAASI
Sayısı : 50 Kuruş

TRAŞDAN SONRA..!
Cildinizi düz ve yumuşak yapıp kırışıkları izale eden NECİPBEY Kremlerini daima tercih ediniz.
NECİPBEY KREMİ
Yağlı
Yağsız
NECİPBEY
KREMLERİ

AZ FAKAT ÖZ YİYİNİZ
ARI
Petit Beurre
EXTRA-EXTRA
429
100 gram ekmekte 270 kalori vardır. Halbuki 10 adet yani 100 gr. ARI BİSKÜİSİNDE 470 kalori olduğunu unutmayınız.
ARI
BİSKÜİLERİ

000283

SAYI: 94 — CİLT: 4 — 31 ARALIK 1953 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

OBUR!

İhtiraslar, yaş ilerledikçe, ur gibi büyür. Gençliğinde boğazını mı severdin? İhtiyarlığında obursun!.. Gençliğinde içki mi içerdin? İhtiyarlığında ayyaşsın!.. Gençliğinde paraya mı düşkündün? İhtiyarlığında pintisin!..

Hepimiz, hayatta bunun canlı misallerini tanırız. Fakat, eski tâbiriyle «hırs-ı pîrî» nin en korkunç örneğini, ben, muhterem Hüseyin Cahit Yalçın üstadımda görüyorum.

İster «Servet-i Fünun» edebiyatında olsun, ister «Tanin» başyazarlığında, daima kıyasıya dövüşen «Kavgalarım» muharriri, şimdi seksen yaşın tatlı ve mutedil iklimi içindedir.

Seksen yaş!.. Boğuşmalarla geçen uzun bir ömrün nekahet günleri, değil mi?

Artık, bu muhterem ihtiyardan beklediğimiz bir tek şey kalmıştır: Bizi, ilminden, fazlından, tecrübe ve nasihatlerinden faydalandırması!.. Yarım asırdan fazla, fırtınalarla çalkanmış bir ruhu, huzura kavuşturacak bundan daha güzel ne olabilir?

Hayır... Karşımızda, beyaz saçları omuzlarına dökülmüş, eli öpülecek, muhterem bir ihtiyar değil, ellerini pençeleştiren uzun tırnakları ve ağarmış yeleleri ile, hâlâ:

— Burnuma insan eti kokuyooor!..

Diye haykıran yırtıcı bir politika aslanı var.

Demek, hâlâ doymamış!.. Lozan konferansında, İsmet Paşayı acemi bir kuş gibi avlayıp Düyunu Umumiye sofrasında frenk murahhaslariyle kadeh tokuşturarak yemek isteyen bu korkunç iştiha, hâlâ kapanmamış!

Demek, Cumhuriyetin ilk gecesi, Gazi Mustafa Kemal'i, hilâfet sofrasında bir iftar lokması gibi yutmak istiyen bu obur mide hâlâ aç!..

Hayır, korkmayınız vatandaşlar!.. Ne kadar hırs ile, iştiha ile ısırmak isterse istesin, onun parmakları arasında kalem, artık ihtiyar ve karanlık bir ağızda sallanan son çürük diştir.

Gençliğimizin alev bayrağı Cahid'i biz böyle mi görecektik?..

Yazık!

Yusuf Ziya ORTAÇ

BİR KIŞ GECESİ RÜYASI!..

000284

KARAGÖZ

Yazan : AKBABACI

39 uncu FASIL

Nihat Erim — **(Karagözle Hacivadı karşılıyarak)** Geldiniz mi? Ben de sizi bekliyordum. Geç kalırsınız diye korkuyordum!

Karagöz — Neden, bu iş çok mu acele?

Nihat Erim — Ey, öyle ya... Buradan bir iki güne kadar çıkıyoruz, ne yapacağımız, nerede olacağımız da belli değil!

Karagöz — Fena yer değildi, yahu! Niye çıkıyorsunuz, havası mı iyi gelmedi!

Nihat Erim — Ne havası Karagöz Çelebi, bizi zorla çıkartıyorlar!

Karagöz — Biraz artırın bari!

Nihat Erim — Neyi artıralım?

Karagöz — Kirasını!

Nihat Erim — Kiracı değiliz, burası bizim malımız!

Karagöz — İstimlâk mi ediliyor?

Nihat Erim — Zorla alıyorlar?

Karagöz — Ya, ipotekti demek? Vah, vah,, borcunucu veremediniz, sattırıyorlar! Vaktiyle benim de başıma gelmişti. Ayvansarayda babadan kalma bir ev vardı, o da böyle gitti!

Nihat Erim — İpoteği filân yok! Demokratlar bizi susturmak için, elimizden hepsini alıyorlar. Matbaa, makineler, eşya, hepsi!..

Karagöz — Deme yahu, sokakta mı kaldınız? **(Hacivada yavaşça)** Ulan Hacivat, ne bekliyorsun? Bu zavallıların yeri yok, yurdu yok. Bize yardım edecek halleri mi var? Şunlara ucuz tarafından belki bir yer buluruz da duasını alırız. Şu talihe bak! Biz onlardan mebusluk beklerken adamcağızlar bize muhtaç hale gelmişler. **(Nihat Erime)** Paranız var mı?

Nihat Erim — Yok! Paramızı da elimizden alıyorlar!

Karagöz — O zaman bu iş zor öyleyse! Be bilâder, siz de hem suçlu, hem güçlüsünüz. Paranız yok da niye susup oturmuyorsunuz! Kışkırtmasanız olmuyor mu?

Nihat Erim — Biz susmayız. Bizi hiç kimse susturamaz! Şimda daha çok bağıracağız!

Karagöz — Sokakta kaldıktan sonra, istediğin kadar köşklü gibi bağır! Hem bu Ankaranın ayazı da şaka götürmez ha! Başınıza bir hal gelmesin!

Nihat Erim — Başımıza daha ne gelecek?

Karagöz — Orası öyle ama, belli olmaz, kul sıkışmadan hızır yetızmez derler. **(Hacivada yavaşça)** Hacivat, buradan sıvışmanın bir kolayına bakalım, adamın halini beğenmiyorum, başımıza ekşiyecek gibi geliyor!

Hacivat — Ne münasebet?

Karagöz — Ulan ne münasebeti var mı? Yer yok, yurd yok, eşya yok, para yok! Ne halt edecek, elbette birinin başına ekşiyecek! **(Gitmeğe hazırlanarak Nihat Erime)** Eh artık, fazla rahatsız etmiyelim, gidelim bari!

Nihat Erim — Genel Başkanla konuşmıyacak mısınız?

Karagöz — Gelen başkan dediğin de kim? Alacaklı mı gelecek? Konuşsak da sözümüz geçmez ki, olan olmuş bir kere!

Nihat Erim — Bizim, alacaklınız yok? Bizim kimseye borcumuz yok, Karagöz Çelebi?

Karagöz — **(Şaşırarak)** Alacaklınız, kimseye borcunuz yok mu?

Nihat Erim — Yok ya?!.

Karagöz — Neye sizden mallarınızı istemeğe geliyor öyleyse!

Nihat Erim — Kim geliyor?

Karagöz — Şimdi biri geliyor, dedin ya, o!

Nihat Erim — Yoo, ben kimse geliyor demedim!

Karagöz — Fesüphanallah, ağır mı işitmeğe başladım? Şimdi sen, biri geliyor, malımızı, mülkümüzü elimizden alacak, demedin mi?

Nihat Erim — Hayır, öyle bir şey söylemedim!

Karagöz — **(Kalkmaya hazırlanırken tekrar koltuğa yaslanarak)** Hacivat, otur bakalım, iş değişti! **(Nihat Erime)** Memnun oldum! Hani ben de içimden üzülmüştüm. Sizin için değil, kendi hesabımıza! İşi bu kerteye getirdikten sonra bozulsun, ümitlerimizi kaybedelim! Canım sıkılmıştı ya, belli etmedim! Çok şükür, demek, malınıza, mülkünüze dokunan yok! Hepsi eskisi gibi elinizde!

Nihat Erim — Hayır, nemiz varsa hepsi alınıyor, idarehanesi, matbaası, eşyası hepsi!

Karagöz — Hepsi mi?

Nihat Erim — Evet, hepsi!

Karagöz — **(Tekrar gitmeğe hazırlanıp kalkarak)** Kalk Hacivat, doğruymuş, herif başımıza ekşiyecek, hayırlısı ile sıvışalım!

Nihat Erim — Nereye gidiyorsunuz?

Karagöz — Görmiyelim, belki belâlının biridir, bir maraza çıkartırız. Ey, ne de olsa, aramızda ahbaplık var. Biz de efkârlandık!

Nihat Erim — Kiminle maraza çıkartacaksınız?

Karagöz — O belâlı herifle!

Nihat Erim — O belâlı herif kim?

Karagöz — Alacaklınız yahu! Hani, borcunu vermediğiniz için mallarınızı elinizden almaya gelecek adam!

Nihat Erim — Karagöz Çelebi, bizim alacaklımız yok, borcumuz da yok. Biz, şerefli, namuslu insanlarız. Borcumuz oldu mu veririz, alacaklıyı kapımıza getirmeyiz!

Karagöz — Ben de öyle sanırdım ama, ters mi anladım? Şimdi böyle biri gelip bu malları elinizden almıyacak mı?

Nihat Erim — Hayır, ne münasebet?

Karagöz — **(Tekrar yerleşerek)** Ulan Hacivat, otur, yine iş değişti! Acaba, adamın varını yo-

— Bak, insanlar büyük bir D.D.T. yapıyorlar...
— Bizim için mi?..
— Hayır, bu sefer kendileri için!..

ANKARADAN İLHAMLAR :

— Anıt kabir'i 300.000 kişi tavaf etmiş...
— Yanlış, yirmi iki milyon!..

000285

ğunu kaybetmesi zihnine mi do kundu, saçmalıyor mu? **(Nihat Erime bir sigara uzatarak)** Bir tane yakmaz mısın? Efkâr dağıtır!

Nihat Erim — İçmem ama, hadi hatırınız için!

Karagöz — Hani, sigara ile kahve de fena olmaz!

Nihat Erim — Aceleniz yoksa ısmarlayım!

Karagöz — Bizim için değil, kendin için!

Nihat Erim — Ben pek az içerim!

Karagöz — Yok, yok, hatırımız için bir tane iç!

Nihat Erim — **(Kapıcıyı çağırarak)** Bize üç kahve! Sizinkiler nasıl olsun? Benimki az şekerli, kestane suyu, hafif!

Karagöz — Hayır, sen beni dinle hemşerî! Bizimkiler nasıl isterse olsun ama, beye, Mekke fincaniyle, orta şekerli, bol kahveli, bol köpüklü bir güzel kahve!

Nihat Erim — Ben öyle içemem!

Karagöz — Bu seferlik hatırımız için böyle iç! İyidir, sinirleri düzeltir, yoruluyorsun belli!

Nihat Erim — Evet, yoruluyorum! Bu sırada sinirlerim de çok gergin! Şu malların elimizden alınması...

Karagöz — **(Sözünü keserek)** Dur şimdi, o bahsi kapa! Kahveler gelsin de karşılıklı içip rahat rahat konuşalım!

Nihat Erim — **Şüpheli)** Halinizde bir acaiplik görüyorum ama, sebebini anlıyamadım!

Karagöz — Biz de öyle! Galiba, bu sabah hepimiz ters tarafımızdan kalkmışız! **(Kahveler gelir. Karagöz Mekke fincanlyle gelen köpüklü kahveyi Nihat Erimin önüne koyarak)** Hele kahvelerimizi içelim!

Nihat Erim — Ben içmesem olmaz mı?

Karagöz — **(Yerinden fırlıyarak)** Yoo, sakın ha! Mutlaka içmelisin!

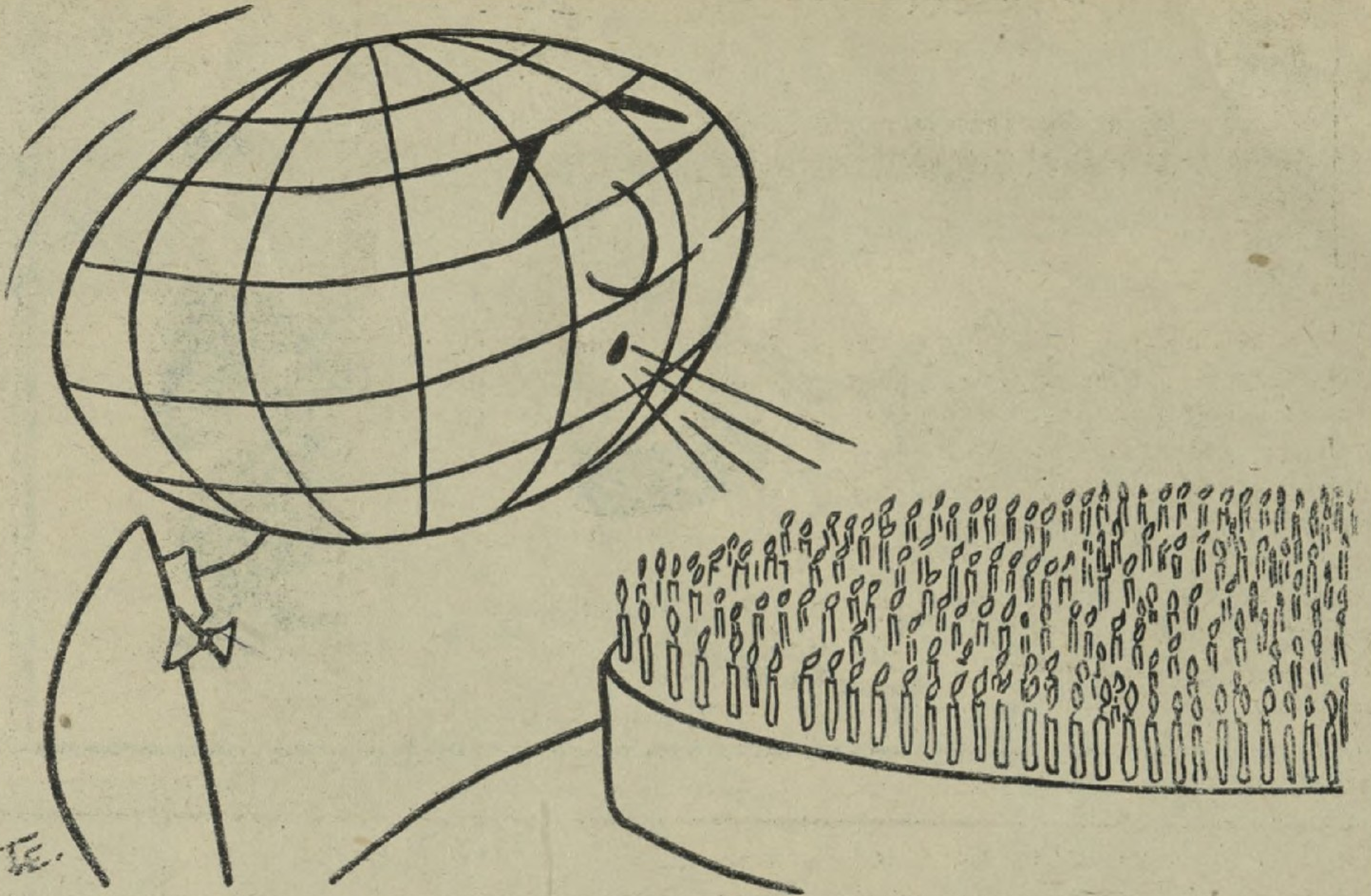
Nihat Erim — **(Şüpheli)** Bu kahvede bir şey mi var yoksa? Demokratlar buna bir ilâç karıştırmasın?

Karagöz — Ne ilâcı? Şu aklına gelen şeye bak! **(Hacivada yavaşça)** İyice oynatmış galiba! **(Nihat Erime)** Kahveyi sizin adamınız pişirmedi mi? İstersen üstünden bir yudum içeyim! Müslümanın artığı müslümana helâldir!

Nihat Erim — Yok, içerim! **(Kahvelerini içerler. Karagöz yan gözle Nihat Erime bakar.)**

Karagöz — Şimdi, aslanım, hiç telâş etme, heyecanlanma, hafızanı bir iyice toplıyarak bana cevap ver bakayım! Sizin mallarınızı elinizden alıyorlar mı, almıyorlar mı?

Nihat Erim — Tabii alıyorlar, Karagöz Çelebi, bunda sorulacak ne var? Bütün gazeteler yazdı, herkes biliyor!

YAZISIZ!..

Karagöz — **(Yerinden kalkarak Hacivada)** Ulan kalk öyleyse, boşuna çene çalıp durmıyalım, gidelim!

Nihat Erim — Nereye gidiyorsunuz?

Karagöz — Be bilâder, sende metelik yok, biz fakir adamlarız. Affedersin, benzetmek gibi olmasın ama, iki kel, bir hamdamda yakışır, derler. Sen, başının çaresine, biz de başımızın çaresine bakalım! Ben çok çektim, parasızlık kötü şeydir, bilirim. Allah kimseyi müflis edip eşe dosta el açtırmasın!

Nihat Erim — Neler söylüyorsun Karagöz Çelebi, ne müflisliği, ne el açması? Hamdolsun, bizim paramız da, itibarımız da var. Ben kendi hesabıma eskisinden az değil, çok kazanıyorum! Arkadaşlarımızın içinde varlıklı adamlar az değil. Allah ziyade etsin, başımızdaki zat, kılı bile kıpırdamadan dört beş yüz bin lirayı bir kalemde çıkartıp verebilir!

Karagöz — Mallarımız elimizden alınıyor, diye şikâyetiniz nedir öyleyse!

Nihat Erim — Bizim değil, Halk Partisinin malları! Partinin elindeki mallar! Mesele malda da, parada da değil, haksızlıkta! Yoksa, Genel başkan onların daha fazlasını dilerse Partiye bağışlar!

Karagöz — Gelen başkan dediğin kim? Alacaklınız değil mi?

Nihat Erim — Hayır, canım, Partimizin başkanı, sizin gidip elini öpeceğiniz zat!

— **Baba oldum azizim, baba, baba!..**
— **Tabiî bir şey değil mi?..**
— **Elbet değil, ben hadımdım!..**

Karagöz — Büyük efendi mi?

Nihat Erim — Evet!

Karagöz — O kadar variyetli demek!

Nihat Erim — Tabii!..

Karagöz — **(Hacivada)** Ulan Hacivat, otur keyfine bak, işler yolunda!

Nihat Erim — Biz işin siyasi tarafına içerliyoruz. Yoksa, bir işaret etsek onun iki mislini Partiye bağışlıyacaklar çok! Ama, 54 seçimlerini kazanınca onlara gösterir!

Karagöz — Deme, yahu! Sahiden kazanacak mısınız?

Nihat Erim — Şimdiden cebimizde! Onlar da bunu bildikleri için yapıyorlar ya!

Karagöz — **(Keyiflenerek)** Aman bizi çabuk büyük efendiye götür de bir elini bırakıp, öbürünü öpelim!

Nihat Erim — Başkâtibi çağırayım, sizi o götürecek! Ne talimat verirse, ona göre hareket edersiniz! **(Başkâtibi çağırır.)** Abdürrahman bey!..

Karagöz — Hiç merak etme, harfi harfine yaparız! **(Başkâtip gelir.)**

Nihat Erim — **(Başkâtibe)** Karagözle Hacivat Çelebi halk sanatkârlarının mümessili olarak, Genel başkana tâzimlerini arzetmek istiyorlar. Ne suretle kabul edileceklerini anlatarak delâlet edin!

Başkâtip — Malûmatım var efendim, Dediklerinizi yapacağım! **(Karagözle Hacivada)** Buyurun! **(Karagözle Hacivat) Başkâtiple beraber çıkarlar.)**

Karagöz — **(Çıkarken)** Ulan Hacivat, adamcağızı müflis zannettim de şöyle yalandan olsun keseye davranayım, demedin, ne cimri herifsin be!

— Devamı gelecek sayıda —

AKBABACI

000286

ORMAN BAYRAMI YAPILACAK
(Gazeteler)

— Ne kızıyon ağam, bayram varmış da şöyle biyol köyü donatak dedik!..

TONGUÇ

BOŞ BULUNMUŞ

İki arkadaş uzun seneler ayrı düşmüşlerdi. Nihayet bir gün karşılaştılar. Birbirlerinin ne halde olduklarını sorup dururlarken, bekârı, evlisine:

— Bana bak, dedi, karına evlenme teklifini kaç kere yaptın?

Öteki teessüfle cevap verdi:

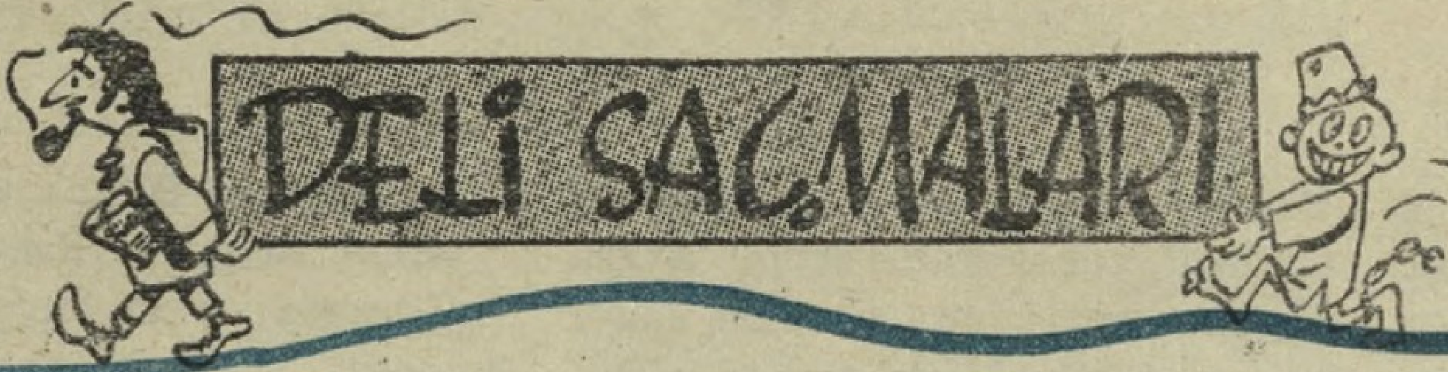
— Sus kardeşim, sus, boş bulundum da bir kerecik ağzımdan kaçırdım...

BEKAR

Süheylâ evlenmeğe karar vermişti. Muallâ'ya:

— Kararım kat'î... dedi, yalnız nasıl bir koca seçsem acaba? diye tereddüt ediyorum...

— Sakın ha, dedi Muallâ, kocaları rahat bırak, kendine bir bekâr seç...

Bizde iki cefâkeş mahlûk vardır: Eşek bir, deli iki...

Kaba, yahut aptalca bir hareket karşısında kaldık mı, dudaklarımızda hemen bu iki heceli kelime çifte atar:

— Eşek!..

Halbuki, hayvanın eşeği, hiç de insanın eşeği gibi sevimsiz, kötü değildir: Deh dersiniz, tıkır tıkır yürür; çüh dersiniz, mazlum bir itaatle durur.

Arasıra, şeytan kulağına bir şey fısıldayıp acı acı anırtsa bile, uzun sürmez, kesik hıçkırıklar ve iç çekişleriyle biraz sonra sustuğunu görürüz.

Siz bir de, yaklaşan seçim mayısında dinleyeceğiniz meydan hatiplerini düşünün... Vallahi, zavallı eşeğin feryadı incesaz gibi kalır...

Deliye gelince... Hani tımarhanenin önünden geçen bir akıllı parmaklıktan bakan hastaya alaylı alaylı sormuş:

— İçeride kaç kişisiniz?..

Deli, akıllı bir gülüşle cevap vermiş:

— Ya siz dışarıda kaç kişisiniz?!

Efendim, deli deyip geçmiyelim, vallahi pek çoğu bizden akıllıdır.

Siz, delinin atom bombası icat ettiğini gördünüz mü hiç?..

Fakat ben, bilhassa yeni resimlerimizi seyreder ve yeni şiirlerimizi okurken, akıllılarımızdan şüpheye düşüyorum.

Gelin, bu hafta, mecmua, ve gazete sayfalarını beraber karıştıralım:

Bir gece karanlığa tükürdüm,
Oturduğum sokağı sattığım oldu.

Ne dersiniz bu işe?.. İki mısradan ziyade, iki zabıta vak'ası değil mi?.. Birincisini belediye görse ceza yazar. Öbürünü polis duysa, karakola çeker...

Bereket versin genç şairi mazur gösterecek, biri şiirin üstünde, biri şiirin altında iki itiraf var: Manzumenin serlevhası «kaçık»!.. Son mısraı da: «çıldırmışım»!..

Peki, haydi sana Allah şifalar ihsan etsin sevgili şair... Ama, ya biz zivanadan çıkmamak için ne yapalım?..

Aynı mecmuayı okumağa devam ediyorum:

Lüks apartman daireleri...
Deniz motörü...
Yünlü ve pamuklu...
Sümerbank alım ve satım,
Sümerbank ateş tuğlası,
Sümerbank Bursa,
Sümerbank Sivas,
Kütahya Keramik fabrikası.
Sümerbank Bakırköy!..

Hani sonunda şu «Bakırköy» kelimesi olmasa, bu daha düzgün, daha mânalı, daha derli toplu bir şiir, değil mi?..

Şüphesiz, evet... Çünkü bu şiir değil, mecmuanın son sayfasındaki Sümerbank ilânı!..

Bir günlük gazetenin «Sanat - Edebiyat» sayfasında da şu... Haydi Allah kabul etsin, şu şiiri okudum:

BELLİ

Dağ bu, duman içinde,
Yolu var...
Diken bu, diken içinde,
Gülü var...
İnsan bu, insan içinde,
Dölü var...
Var mı?..

Eveeet, mesele mühim: Var mı?..

Kolay kolay cevap verilir sual değil... Düşündüm, aynada gözlerimin içine baktım, parmağıma iğne batırdım... Nihayet kanaat getirdim:

— Hayır, çok şükür, şimdilik yok!..

ÇİMDİK

000287

Neden?

Şehir Tiyatrosunun hiç bir piyesini kaçırmazlar, hem de locadan seyrederlerdi. Ahbapları bir gün sordular:

— Son piyesi beğendiniz mi?

— Hiç beğenmedik. İki tane perde arası vardı. Etrafa bile bakamadık...

Mantık

Bayan, hizmetçisine sordu:

— Emine, sen bu balıkları yıkamadın mı?.

— Yıkamadım...

— Neden?..

— İlâhi hanımcığım, bütün ömrü deniz içinde yıkanmakla geçen balık ta yıkanır mı artık!..

Sürpriz

Yılbaşına bir gün kala, ıtriyatçıya girdi:

— Bana en pahalı kokudan bir şişe verin!.. dedi.

— Demek karınıza sürpriz yapıyorsunuz?

— Evet, kürk bekliyordu, koku götürüyorum...

Sorsana

Büyük iş adamına bir ziyaretçi geldiğini haber verdiler.

— Ne istiyor? diye sordu.

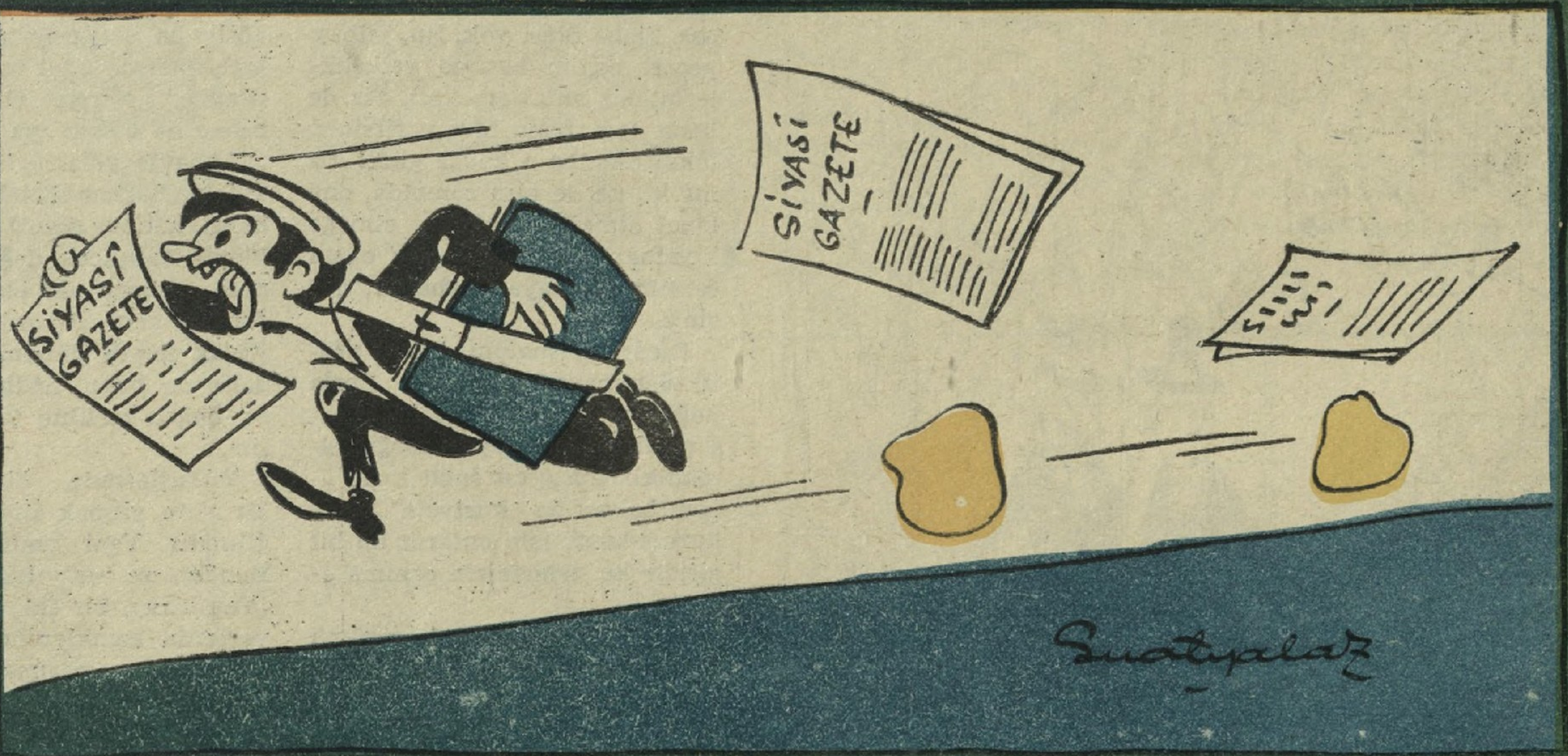
— Görüşmek istiyormuş. Muvaffakıyetlerinizin sebepleri hakkında...

İş adamı kızdı:

— Sormadın mı be sersem? Gazeteci mi, polis mi?

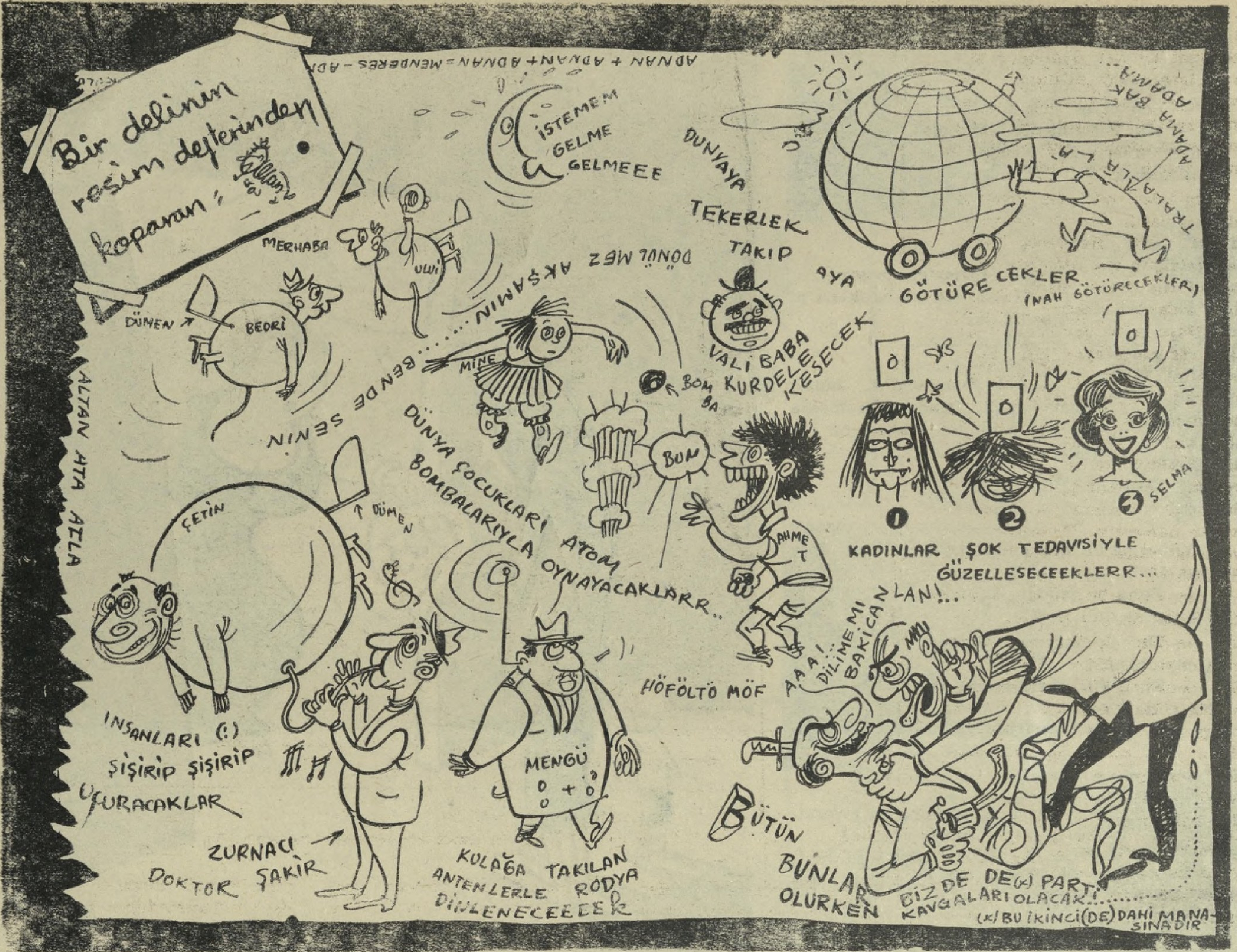

YAZISIZ

— Numaraları yazıyooor!..

000288

1954 de NELER OLACAK!..

— İngiliz âlimleri ayda asma köprü görmüşler...

— Aman, bizim Gökay duymasın, tetkik seyahatine gitmeğe kalkar!..

Hikâye:

Eğlenceli bir facia

Ah o Semiha... Beni öldürecek. Daha ötesi yok. Şu, yılbaşı gecesi benim başıma getirdiklerini bir anlatsam kâfi. Siz de bana acır, bana hak verirsiniz; lâkin Semiha o kadar güzel kız dır ki, ne de olsa sonunda, ona lânet etmeğe, beddua etmeğe kıyamaz, benim için, oh olsun sersem kerataya, meheldir, der siniz.

Efendim, malûm, güzel gözlü Semihayı seviyorum. Zorla değil ya... Bunu, Bursa'daki sağır sultan bile duydu. Sağır olmadıklarına göre, tabiî kızın anası babası da vaziyete âşina durumdalar. İşte onların bu bilgisidir ki, bendenizin canıma okudu.

İstedimdi ki, şu fâni ömrümü zün sayılı senelerinden bir tanesi daha tarihe karışırken, yani 1953 ten çıkıp 1954 e girerken, sevgili Semiha yanımda olsun. Onun kıpkızıl, yumuşak dudaklariyle bana tebessüm ettiğini göreyim, o sual sorar gibi uçları yukarı kalkık, kalınca, mânalı kaşlarıyla yakınlığını göstersin, baygın mahmur bakışlariyle de beni mestedip ken dimden geçirsin. Ondan sonra ölsem de kâinat vız gelecek...

Lâhavle velâ... Her zaman Felek (Burhan Felek değil, sahicisi, kanbur olanı) benim aleyhimde çalışacak değil ya... Bir defa da bana yâr olacağı tutar, Halime acır diyordum... Acıyacak mıydı dersiniz? Neyse, gelin de bunu, hâdisenin sonuna doğru birlikte tahkik edelim...

Yılbaşlarında, öteden beri bir yere gitmek itiyadında değilimdir. Yani umumî yerlere. Bundan on beş yıl kadar önce (Yaş kırk), bir iki kere öyle yerlerde kazıklanınca gözlerim açılıp aklım başıma geldiğinden aile toplantılarını tercih eder oldum. Hem, doğrusu insan bu gibi toplantılarda daha çok eğleniyor; tâbir caizse daha çok iş çıkarıyordu.

Önceden telefon, telgraf ve telsizle anlaşarak, ne yapıp ya-

000289

pıp, bir siyasî deha göstererek kendimi avukat Semiha Kurtkaya'lara dâvet ettirdim. Kızcağız, ne düşünmüşse düşünmüş, sonradan başına dert olmaktansa, dâvet edip kurtulmağı tercih etmiş olacak.

Semihalar, eski bir konakta oturuyorlardı. Epeyce de misafirleri vardı. Bendeniz uzaktan geldiğim için, dönüşte vasıta bulmak kaabil olamıyacağından, onlarda misafir kalacaktım. Başa gelen çekilir sözünün tam yeriydi. Neyse, lâfı uzatmayalım. Malûm ya, burası radyo değil. O gece, yılbaşı gecesinde ne şekilde eğlenmek kaabilse o kadar eğlendik. Bunun ne demek olduğunu artık bilmiyen yoktur: Rezilimiz çıkıncaya kadar içtik, yerlere serilinceye kadar dansettik. Dansettik diyorsam, ettiler. Yoksa fakir, Abdülhamit zamanından kalma' modası geçmiş bir kaç oyundan başka bir şey bilmem. Onu da şimdiki cazlar, radyolar, plâklar ve pikaplar çalmıyorlar. Bir ara nasılsa iyice sersemlemiş olacağız ki, radyonun yılbaşı programını, hattâ Zahir Güvemli'nin yılın sanat hareketlerine dair konuşmasını bile dinledik. Artık ne hale geldiğimizi bundan anlayın siz...

Derken, evli evine, köylü köyüne faslı geldi çattı. Meğer ev sizler arasında benden başkaları da varmış: kırkbeşlik bir şen dul, yaşlıca bir karı koca... Hepsi uzakta oturuyorlarmış. O saatten sonra gidemezler evlerine...

— Sucunun metresi değil mi?..
— Hayııır... O yazındı, şimdi kömürcünün metresi!..

Sabaha karşı el ayak çekildi. Herkes odalarına dağıldı. Akşamdan bir biçimine getirip Semihanın odasını bellemiştim. Artık, enayi isek, o kadar da değiliz ya... Bu yılbaşı gecesi gibi fırsatı da kaybedersem, halime sokaktaki köpekler bile gülerdi. Sonra, sarhoşluk, bazı insanlarda akıl melekelerini felce uğratır. Bazı babadan olma ayyaşlar da inadına arttırır mı arttırır. Fakiriniz bu ikinci lâyüflehûn grupundanım.

Nısfılleylin bir vaktinde, yani şafak atacağına yakın, odamdan çıktım. Koridoru aştım ve Semiha'cığımın odasına daldım. Duyan olur diye yalınayak, gören olur diye de karanlıkta hareket etmeği ehven bulmuştum. Meğer oda uyumamış, Beni bekliyormuş. Tabii oda kapısı içeriden sürgülü değildi. Fısıltı halinde:

— Geldin mi ruhum? dedi.

Tabirin bayatlığı dikkatime çarpmadı değil. Lâkin kız, öteden beri romantiktir. Yılan gibi içeri süzüldüm. Eh, öyle bir genç kız için lüzumundan fazla sürprizli bir geceydi. Ama asıl facia ertesi sabah cereyan etti. Semiha'nın odasında sızmış kalmışım. Ertesi günü beni odamda aramışlar, yokum... Bir de gözlerimi açtım ki, tamamen başka yerdeyim. Aynalı dolabın karşısında da hiç tanımadığım bir hatun. Daha doğrusu ancak o gece şerefyab olduğum şen dul... Meğer Semihanın annesi, sonradan kalması icabeden misafir karşısında, odaları yetmediğinden kızlarını kendi yanlarına almamış mı? Sevgilimden mahrum olmakla kalsam neyse... Beni aşağı yukarı kendilerine namuslu bir namzet farzetmeğe alışmış olan ev sahiplerim, bu kadar aşağılık bir çapkını nasıl dâvet etti diye üstelik kıza fena halde çıkışmışlar. Hulâsa, yılbaşı bana zehir, zıkkım oldu. Şimdi siz gelin de, benim yerimde olun bakalım. Bu sersemliği yapar mısınız, yapmaz mısınız?

- Görünmeyen Adam -

000290

— Güzelim, müsaade edersen seni bir öpeyim!..

KIYAMAMIŞ

Mişonaçi sokakta dostu Avrama rast geldi.

— Boenoz diyez, Avramaçi!.. dedi, ne var, ne yok?

— Ah sorma! Bezin evden yangin çikti, kari da beraber yandi!

— Yazik be! Nasıl oldu da kurtaramadin?

— Ne yapayim? Ev tutuştuğu vakitta, kadıncağiz oyle tatlı tatlı uyuyordu ki, uyandirmaya kiyamadım!

İSRAF MESELESİ

Karı koca en mühim meseleyi konuşuyorlardı, kadın:

— Beni müsriflikle itham ediyorsun ama, asıl müsrif sensin.

— Aman neden?

— Beş sene evvel hırsızlara karşı bir tabanca aldın. Halbuki bir kere bile kullandığını görmedim.

Kazaya dair

Zengin bir köylüyü bir gün çiftliğinde dolaşırken bir yılan sokmuştu. Vaktiyle fennî tedbirlere müracaat etmedikleri ve bir takım kocakarı ilâçlarile zehirin tesirini gidermiye çalıştıkları için yara azdıkça azmış, nihayet adamcağızı sedye ile İstanbul hastahanelerinden birine getirerek ameliyat yapmışlardı.

Köylünün İstanbulda bulunan dostlarından biri vak'ayı öğrendi ve hastahaneye hatır sormıya gitti.

— Yahu geçmiş olsun... Bir kazaya uğramışsın......

Hasta hayretle gözlerini açtı:

— Öyle bir şey yok... Kazaya filân uğramadım ben...

— Amma yaptın ha... Kazaya uğramadın da neye burada yatıyorsun? Neye ameliyat yaptılar.

— Kazadan değil canım... Ayağımı yılan soktu da...

— İyi ya işte ben de onu söylüyorum...

— Sen onu söylemedin. Kazaya uğramışsın dedin.

— Peki yılan sokmak kaza değil mi?

Hastanın canı sıkıldı:

— Lâf anlayan beri gelsin, dedi. Yılan beni kazara sokmadı. Bile bile mahsus oktu domuz...

Kitap değil o

Kitaba çok meraklıydı. Kıymetli bir kütüphanesi ve çok nefis kitapları vardı. Geçenler de bir ahbabını ziyarete gitti. Ahbabının evinde garip bir şey gördü. Odada mükemmel bir kütüphane vardı. Fakat bomboştu. Sade bir köşesinde küçük, ince bir cilt duruyordu. Meraklanarak sordu:

— Bu kadar büyük bir kütüphanede neden bir tek kitap var?

Arkadaşı içini çerek cevap verdi:

— O kitap değil, ahbaplara okumak için verdiğim kitapların kataloğu.

KOMÜNİST DEVL

000291

KARANLIKTA GÖRMEMİŞ

Acarın annesi:

— Acar, dedi, bu masanın üstüne dün gece beş tane elma koymuştum, iki tane kalmış, ne oldu dersin?

Acar gayri ihtiyarî cevap verdi:

— İki tane mi kalmış. Demek karanlıkta onları farkedememişim anneciğim.

— Git, bir Yılbaşı piyangosu al... Yıl uğursuzundur derler!..

HAKLI İSTEK

Dalgın bakışlı biri doktor Fahri Celâl'e müracaat etti:

— Geçen sene Bakırköy hastahanesinde tedavi görmüştüm... Beni yeniden muayene edip bir rapor vermenizi rica ediyorum...

— Ne yapacaksınız raporu?

— Lâzım olur belki... C. H. P. hesabına seçim mücadelesine gireceğim!...

...EVLETLER BİRLİĞİ!..

000292

Bir idare adamı

(S...) genç ve demokrat bir vali idi. Bir türlü makamında oturmaz, mütemadiyen vilâyetin içinde devre çıkardı.

Bir gün küçük bir kasabaya uğramış, bir köşede bir mahalle kahvesine girmişti. Maksadı fakir halkla konuşmak, dertlerini anlamaktı. Bir büyük idare adamının böyle biçâre insanlarla konuşmasını en büyük bir fazilet sayıyordu.

(...) kahveye girince bütün gözlerin kendisine dikilmesini, müşterilerin hayranlıkla yerlerinden fırlıyarak selâm vermelerini bekliyordu.

Fakat gariptir ki, buna hiç dikkat eden olmadı. Delikanlılar iskambillerini, tavlalarını oynuyorlar, ihtiyarlar kendi aralarında yârenlik ediyorlardı.

Daha fenası oturacak yer de yoktu ve kimse kendi yerini vermiye davranmıyordu.

Vali, demokratlığına rağmen alındı, kızdı. Ne de olsa bu kadarı fazla idi. Bâhusus üzerinde en büyük devlet memuru sıfatını da taşıyordu.

Nargilesini çeken bir ihtiyara:

— Merhaba baba, dedi.

İhtiyar lâkaydane selâmını iade etti:

— Merhaba oğul!...

— Sizin memlekette misafire yer vermezler mi?

— Burası ev değil ki oğul... Yer bulan oturur, bulamıyan ayakta bekler.

— Sen benim kim olduğumu biliyor musun?

— Kerametim yok ki oğul... Ne bileyim kimin nesisin.

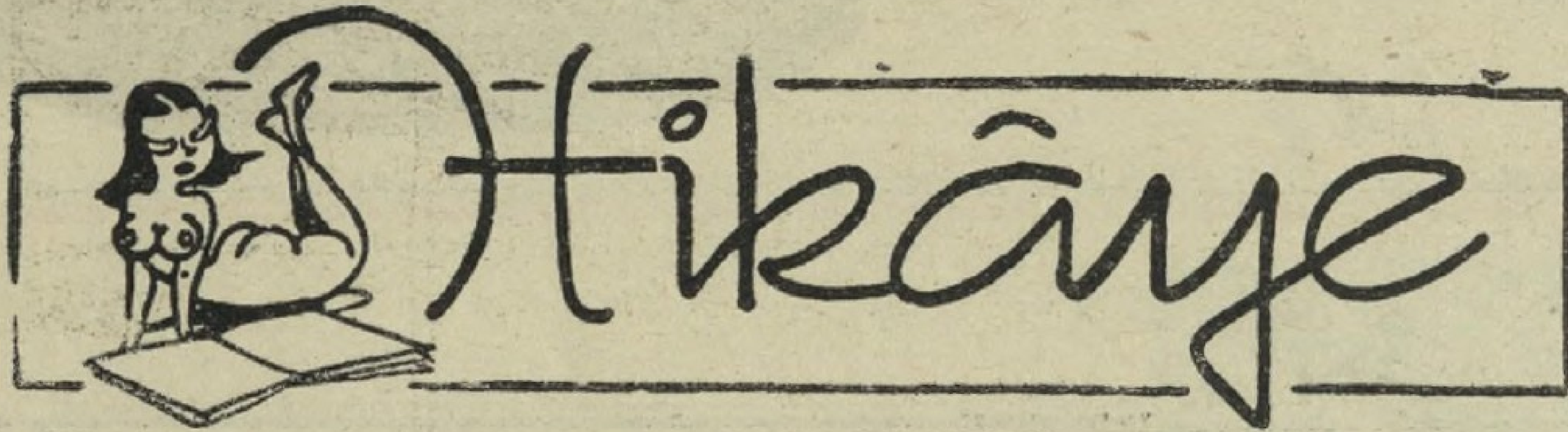
— Arkamdaki polisten de mi anlamıyorsun be adam?

İhtiyar dişsiz ağzile sırıttı:

— İyi dedin... Şimdi anladım. Sen Allahuâlem bir cahillik ettin. Polis seni mahpusaneye götürüyor.

FİYAT FARKI!..

Uğursuz Kaza

Birdenbire çığlıklar yükseldi.

— Eyvah... dediler, muhakkak öldü, zavallı kızcağız...

Halbuki, zavallı kızcağız ne ölmüştü, ne de birşey olmuştu. Belki birşey olmuştu. Çünkü, koskoca Buick markalı otomobilin altında kalıp, yahut çarpışına uğrayıp da birşey olmamak pek kabil değil, malûm ya...

Hoş, belki de malûm değildir sizin için. Biz, İstanbul'da yaşıyan okuyucularımız için malûm ya, dedik. Onların her çeşit otomobil kazası hakkında, isteseler de, istemeseler de fikri vardır diye düşündük. Haksızda değiliz galiba... Neyse, sabunlamağı bırakıp traşa geçelim. (Bu buluş, üstad Ercüment Ekrem Talu'nundur. Galiba «Gün doğmayınca» romanının başındaki mukaddemeye «sabunlama» adını vermişti. O kadar hoşuma gitti ki, işte, şimdi sırası gelince hemen benimseyip kullandım. Kusura bakmasın). Ne diyordum? Mevzua gelelim. Perihan, baygın bir halde, kaldırımdan alındı. Şık Buick'i süren, otomobilin sahibi, Şefik Durguner, genç kızı görünce az kalsın aklını kaçırıyordu. Çünkü bu kız, daha önce bir hikâyemizde bahis konusu ettiğimiz bankacı Perihandı. Yani Şefik'in, nişanlısından az kalsın ayrılmasına sebep olacak olan geç kız... Oğlan ne yapsın şimdi? Arabasına alıp hastahaneye götürse bir türlü, sokak ortasında bıraksa bir türlü... Hoş bırakamazdı ya? Polis memuru, hemen, vicdanının sesi gibi tepesine dikilmişti. Zavallı Şefik Durguner, ister istemez genç ve bir bakıma güzel kızı hususi arabasına alıp en yakın sağlık yurduna götürdü. Polise ifade verdi. İfadesinde genç kızın kendisine baka baka farkında olmadan caddede ilerlediğini, kendisinin de ona bakarken yanlışlıkla frene basacak yerde marş pedalına bastığını bilhassa belirtti.

Şefik, her gün hastahaneye uğrayıp Perihan'ın hatırını soruyor, en pahalı çiçeklerden muhakkak bir demet gönderiyordu. Hastahanede herkes artık, bu genç müzisyenin nişanlısından ayrılıp Perihan'la evleneceğine yüzdeyüz emindi. Hattâ, hastabakıcı Neclâ:

— Perihan hanım, diyordu, erkeklerin sizde câzip ne bulduklarını merak etmiyor değilim. Çünkü, sade Şefik Bey değil, fakat doktor Hüsnü'den kimyager Ertuğrul'a kadar herkes, bir bahane bulup sizin odanıza gelmek için can atıyorlar. Doğrusu şanslı insansınız. Burada, doktorların dikkatini üzerine çekmek için olmadık çarelere başvuran ne asistan, stajyer doktor hanımlar, hele ne hastabakıcılar var. Ama, herkes biliyor, Şefik Bey'in size karşı çok daha açık, aleni ve kıdemli bir ilgisi var. Kuzum, onu daha önceden tanıyor muydunuz?

Tabii, Perihan, herşeyi, yani daha önceki maceraları inkâr ediyordu:

— Ne münasebet... Kendisini ilk defa bu kaza münasebetiyle tanıdım...

Perihan, yumuk gözlerini büsbütün yumarak, bu sefer, vaktiyle kendisine, herşeye rağmen nişanlısını o sersem kızı tercih eden Şefik'ten güzel bir intikam almağı kararlaştırdı. İşte hastabakıcı da söylememiş miydi? Kimyagerinden doktoruna kadar hepsi kendisinden hoşlanmıyor muydu?

Hastahanede iki, üç hafta kalması icabediyordu. Şefik her gün geldiğine göre, Perihan «işleri» bir sıraya koymakta güçlük çekmedi. O varken, bir gün kimyager Ertuğrul'u, bir gün doktor Hüsnü-yü biçimine getirip odasında bu-

YILBAŞINDA ÇOCUKLAR :

— Anneeee... Bundan isterim!..

000293

— Ah sevgilim, bu kareli ceketin, bu beyaz boyunbağınla o kadar kocama benziyorsun ki, kollarının arasında hiç vicdan azabı duymuyorum!..

lunduruyor, Şefik'e hiç itibar etmiyor:

— Sonra Hüsnü bey? yahut:

— Demek öyle, Ertuğrul Bey? diye mütemadiyen onlarla meşgul olarak zavallı çocuğu deliye döndürüyordu.

Perihan'ın maksadı besbelliydi: Şefik'i dize gelmeğe mecbur etmek. Vaktiyle, nişanlısını tercih etmek suretiyle kendisine yaptığı hakareti ona ödetmek. Burnunu sürtmek ve... sonra reddetmek. Bu arada bilhassa doktor Hüsnü, evlenmek isterse, olur a Perihan çoktaaaaan hazırdı. Bir gün Şefik dayanamamış:

— Kuzum Perihan, demişti, bu manasız heriflerde ne buluyorsun şekerim?

Perihan taşı gediğine koymuştu:

— Hiç değilse sözlerinde duruyorlar. Kimi tercih edeceklerini biliyorlar...

Sonra, yani Şefik gittikten sonra, bu sefer doktor Hüsnü sormuştu:

— Kuzum Perihan hanım, bu Şefik Durguner denilen çalgıcı parçasında ne gibi bir üstün meziyet buluyorsunuz ki, kendinizi onu iğnelemekten menedemiyorsunuz?

— A, ne münasebet... demişti Perihan.

— Besbelli birşey..., diye gülmüştü Hüsnü. Bir gün Şefik:

— Perihan, eğer benimle evlenmeği kabul edersen, nişanlımdan ayrılmağa hazırım... dedi.

O zaman Perihan, hayatının en büyük zevkini, reddedebilmek zevkini tattı:

— Çok isterdim Şefik, dedi, lâkin doktor Hüsnü senden evvel davrandı. Ona söz verdim...

Ertesi gün, doktor Hüsnü'den şöyle bir mektup aldı. Evet, aynı hastahanede çalışan doktordan sadece bir mektup:

«Sayın Perihan Hanım»

Bugün, Zonguldak memleket hastahanesinde çalışmak üzere vazifemden ayrılıyorum. Bunu siz den son dakikaya kadar gizledim. Böyle yapmakla da mazurdum. Şefik Bey'le münasebetiniz hakkında tam bir fikir edinmek istiyordum gitmeden evvel. Bugün kanaatim sağlamdır. Eğer, o zatın sizinle münasebeti olmasaydı, sizi memnuniyetle zevcem olmağa davet edecektim. Lâkin... «ilh ilh»...

Perihan o gün hastahaneden çıkacaktı ama, bu mektubu okuduktan sonra, âni bir sinir buhranı geçirdi, çıkamadı.

—Hikâyeci—

FIKRALAR

Hediye

Delikanlı — (Ressama) Düğün hediyesi olarak bir tablo almak istiyorum. Münasip bir mevzu bulabilir misiniz?

Ressam — Beni dinlerseniz şu elimdeki tabloyu alınız.

Delikanlı — Mevzuu nedir?...

Ressam — Yaklaşan fırtına!...

Bahse girmişler

— Geçen gün Beyoğlundan geçiyordum. Yukardan doğru bir feryat işittim. Bir de başımı kaldırdım, ne göreyim. Bir adam intihar etmek için kendini üst kattan kapmış koyuvermiş. Fakat alt kat hizasına gelince pişman mı oldu nedir? Hop tekrar havalandı. Atladığı pencereden içeriye girdi.

— Mükemmel hikâye. Fakat bu adamın kim olduğunu biliyor musun?

— Hayır.

— Bendim.

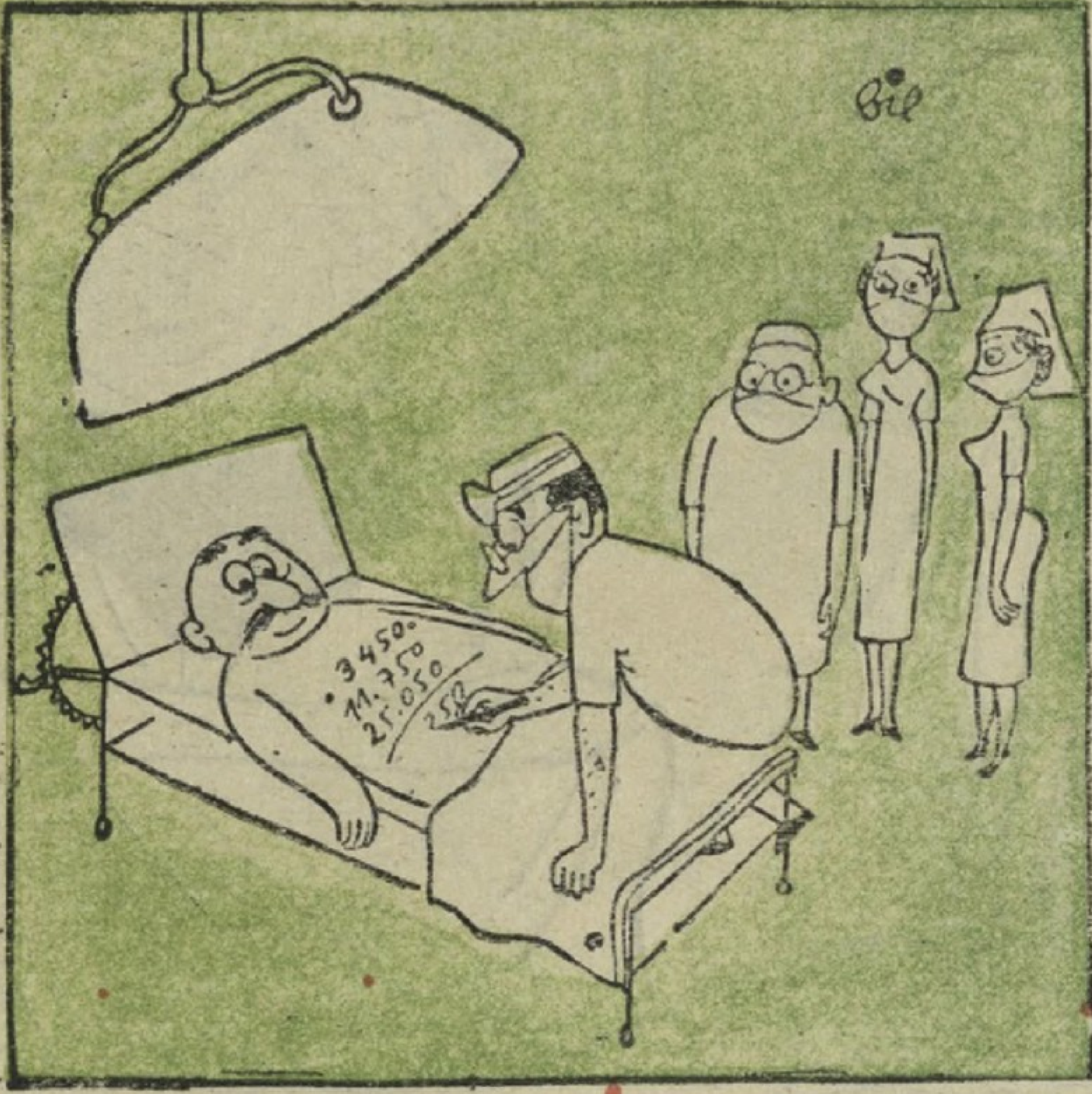
İkisinin de işi yoktu. En kısa bir sözle en büyük yalanı söylemek üzere bahse giriştiler. Birisi söze başladı: Bahsi son ve en kısa kelimeyi söyliyen yalancı kazandı.

000294

Dünya Karikatürleri

— Bir dakika, şimdi hesabınızı tamamlıyorum!..

— France Dimanche —

— On üç... Ne meşum rakam!..

— Samedi Soir —

— Doktorda idim: Göğsümü, karnımı, elbisemi, kombinezonumu iyice muayene etti...

— E, ne tavsiye etti?..

— Terziyi değiştirmemi!..

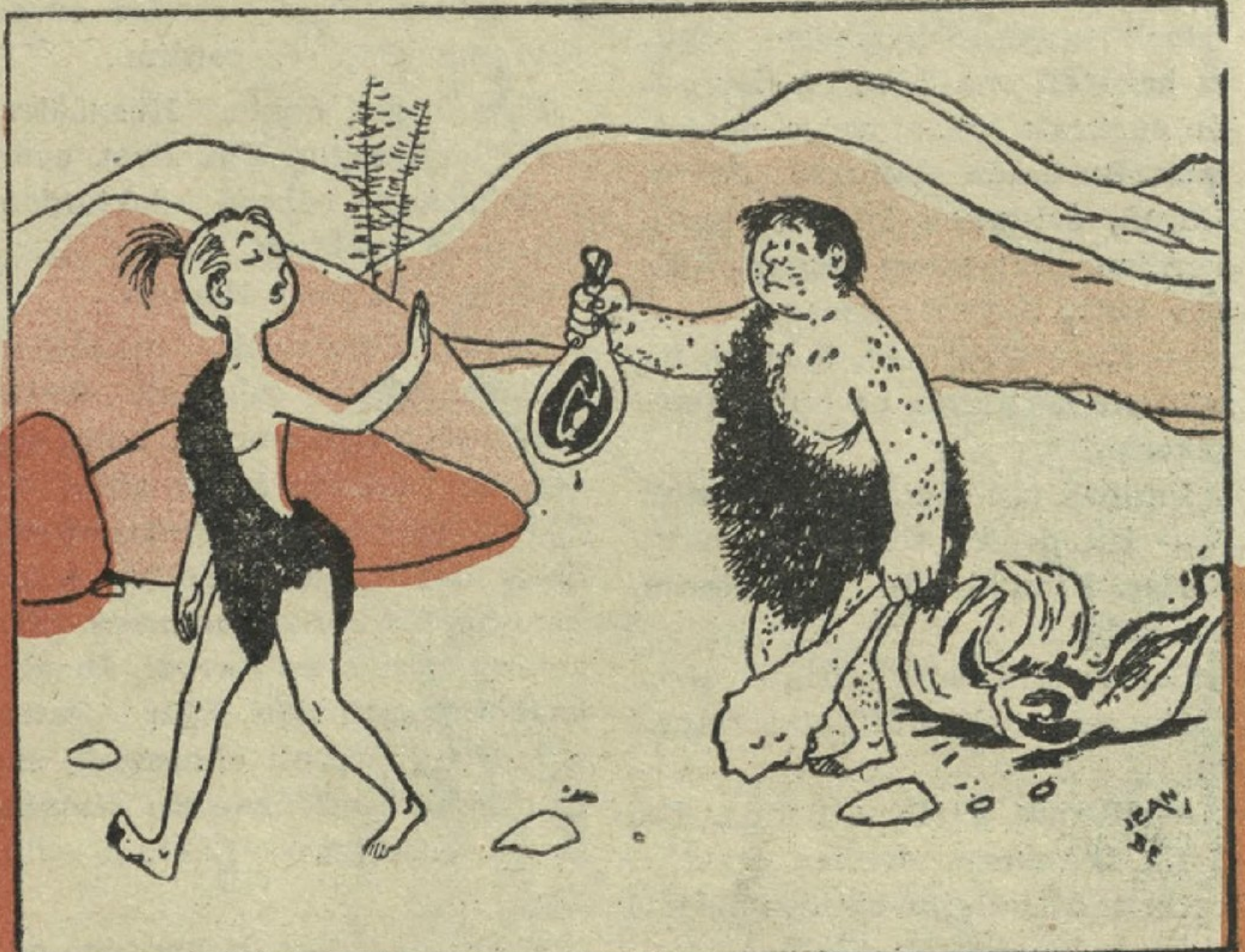
— İl Travaso —

TAŞ DEVRİNDE :

— Şu züppeye bak: Yemek yerken nasıl serçe parmaklarını kaldırıyor!..

— France Dimanche —

TAŞ DEVRİNDE :

— Hadi, hadi... Ben öyle bir mamut buduna teslim olacak kadınlardan değilim!..

— France Dimanche —

000295

Kazaskerin köpeği

Eski kazaskerlerden birine bir kıymetli köpek hediye etmişlerdi. Kazasker köpeğe bir müslüman ismi vermek günah olacağını düşünerek adını Salamon koymuştu.

İkide birde «Salamon, Salamon, Salamon» diye köpeği çağırıyor ve komşularından tenekeci Salamonu fena halde kızdırıyordu.

Bir gün kazasker komşusuna:

— Salamon efendi, dedi, benim köpeğimi beğeniyor musun?

Salamon yerden temenna ederek:

— Allah uzun omurler versin... Çok yuzel, çok akilli köpek maşallah, dedi, yahudi olmasaydi o da sizin yibi kazasker bilem olurdu!..

Eski Türk Mizahından

Tehdit

Meşrutiyetın ilânını müteakip, önüne gelen bir gazete çıkarıyodu. Öyle ki, bir sıra geldi, İstanbulda otuz, kırk gazete birden çıkar oldu. Bunların çoğu okunmuyordu. Fakat yine heves sahipleri eksik değildi.

Bir gün, bu karisiz gazetecilerden biri ile, rahmetli Ömer Seyfettin bir ağız kavgası ediyorlardı. Ömer, o arkadaşına:

— Bana bak, cancağızım! dedi. Beni kızdırma... Sonra gazetenin satışını yarı yarıya düşürürüm!..

— Nasıl bakayım?..

— Nasıl olacak? Ben her gün senin gazetenden bir tane alıyorum. Almadım mı, satışın yarı yarıya düşer!

KAPALIÇARŞIDA :

— Bir şey aldılar mı?

— Hayır, antika para arıyorlar...

— Amma antika adamlarımış!..

— Etmeyin ağalar... Eylemeyin baylar...

— Korkma yahu, biz döğüşmüyoruz, siyasî rüştümüzü isbat ediyoruz!..

— Hazreti Âdeme gıpta ediyorum birader...

— Niçin?

— Düşün bir kere yahu: Kaynanası yoktu!..

Pabuç

Bıçak altında, muhakkar, kesilir günlerce,
Bir rugan parçası, bir zenne pabuç olmak içün;
Sonra yatmakla geçer ömrü, o vitrinde bütün...
Ne lâtif işkence!

O rugan parçası bir gün bir ehemmiyyet alır:
Koca bir semtin olur lokma-i pür-tezviri!
Koca bir ailenin bir senelik geliri
Ona vâbeste kalır!

O zaman, ey balolar yıldızı, senden geçinir
Bire on bin kazanan damgalı toptancı dahi.
Ve giyen kızla beraberce övünür bir dâhi:
«Ne zarif ökçe!» denir.

Sen parıldarken olur gayriye bakmak bir suç;
Sana baktıkça, kavak yelleri başlardan eser;
Sana, ey yerdeki servet; sana, ey parlak eser;
Sana, ey süslü pabuç!

Tevfik Fikret'ten kopye eden :
Dehrî

Aşk ve kadına dair

Kadın çakmak gibidir.. Lâzım olduğu zaman ateş almaz, hiç lâzım olmadığı zaman da barut kesilir.

★

Aşk, ateşli cümlelerle başlıyan, soğuk cümlelerle biten müthiş bir yangındır.

En samimî kadınlar doğruyu söylemiyenlerdir. Çünkü, doğruyu söylemeğe kalkışırlarsa asıl yalana o zaman sapmış olacaklardır.

★

Kadınlar mantar gibidir. Güzelleştikçe zehirleme kabiliyeti artar.

İnsan yüz sene karısı ile yaşayacağına, bir gece sevgilisi ile yaşasın daha iyi...

★

İmparator Napolyon, kadını şöyle tarif edermiş:

— Âşıkını kocasından çok seven, paraya Allahtan fazla tapan gülünç bir mahlûk.

000296

Sosyete KARILAR

AKBABA'NIN ROMANI: 6

Yazan : Server BEDİ

O

Salih, masanın altında kadehleri doldurdu. Zeynep konyağını bir yudumda içtikten sonra kalktı. Dansa başladılar.

Nejat, pistin sağ tarafında, yüksekte uzun bir masayı Zeyneb'e gösterdi:

— İşte bizimkiler bunlar... Dedi, fazla bakma, çakmasınlar. Din!e beni. Bunların arasında benden başka bir doktor daha var. Ötekilerin hepsi zengin müteahhit, tüccar ve karıları... İçlerinde bir bekâr ve bir dul var. Bekâr olan herif şu başta oturan gözlüklü, esmer, tıknaz adam... Mütehiş zengindir, anladın mı? Ben diyeyim beş milyon, sen de on milyon... Çık çıkabildiğin kadar. Bu adam ecza ve â!âtı tıbbiye ithalâtçısıdır. Harp içinde ecza karaborsacılığı yaptı, milyonlar vurdu. Altmışlık bir heriftir ve senin gibi piliçlere biter. Benim bu adamla büyük bir işim var. Bir razı olup imzayı bassa, ikimiz de, yani sen de, ben de milyonluk oluruz. Yanındaki kadın da onun kızkardeşidir. Duldur. Gördüğün gibi yaşlıdır, çirkindir. Üstelik ağzı kokar. Bir türlü koca bulamıyor. Şimdi sen herifin gözüne gireceksin. Salih de karıyı idare eder. Bunlarla esaslı ahbap olacaksınız. Fakat çok konuşma. Bir pot kırma. Ben senin yanında olacağım. İdare ederim. Oradaki kadınların hepsi sosyete karılardır. Seni ağzındaki yirmi yaş dişinden, ayağının serçe parmağına kadar süzerler, dikkat et. Çaktırma. Şimdi arka salona geçecekler. Orası dar geliyor. Ben biraz sonra ikinizi de masanızdan alır, onlara götürürüm.

— 1 —

Yine onların masasının önünden geçiyorlardı. Nejat Zeyneb'in elini hafifçe sıktı:

— Bak, dedi, Cavit bize bakıyor. Daha doğrusu gözleri sende. Aman dikkat. Sen de biraz gülümse ona.

— Göz kırpayım mı?

— Yok be... Sokak âşiftesi misin sen? Bugüne bugün, Ankaralı tüccar Salih beyin karısısın. Ha!.. Bunları da konuşalım. Siz gûya Ankaradan gelip İstanbula yeni yerleşmişsiniz. Salih senin kocandır.

— Aman, istemem, dedi, kocam olmasın, başka bir şeyim olsun. Ağabeyim olsun.

— O!maz.

— Neden?

— Kocalı kadının itibarı başkadır. Hem de, bu Cavit denilen ihtiyar zamparanın, kocalı kadın!arı ayartmak illeti vardır. Hayatında... Dur bakayım... Bir... İki... Dört kadını kocasından ayırtmıştır.

— Hani bekâr diyordun?

— Sonra bıkıp ayrılmıştır. Ama kadınların her birini zengin ederek. Fazla bakma artık o tarafa.

— 2 —

O masanın önünden epeyce uzaklaştıktan sonra, Nejat, sordu:

— Sen Ankaraya gittin, değil mi?

— Tabiî... Kaç defa...

— İyi. Salih de bilir tabiî orasını...

— Hanımı, beyi ve beni o götürür otomobille.

Nejat, başını salladı:

— Â!â... dedi, Salih Avrupayı da bilir, değil mi? Hanımı, beyi, Parise araba ile o götürdü.

— Bilir.

— Mükemmel. Beyin frakı da ona iyi gitmiş. Şoför olduğu belli değil. Onu uzaktan tanıyan olsa bile, gözlerine inanmaz. Ben bile seni tanıyamadım yahu, Zeynep, ne şekerleşmişsin be!..

Kulağına eğilerek ilâve etti:

— Bak, bu gece, balo dönüşü, sabaha karşı gelirim apartmana. Beni odana alırsın olmaz mı? Baloyu tatlı bitirelim.

— Peki ama... Ya o Cavit bey beni bu gece alıkoymak isterse?

— Deli misin sen! Kendini naza çekeceksin. Birinci gece erkeğin istediği yapılır mı?

— Ha... Peki.

Dans bitince, Nejat Zeyneb'i masasına götürüp bıraktı:

— Artık konyak içmeyin, dedi, biraz ayılın. Orada içeceksiniz zaten. Fazla gelmesin.

Nejat uzaklaşınca, Zeynep onun söylediklerini Salih'e tekrarladı.

Şoför bir gözünü kırpıp açarak:

— Ne dalâvereci herif be! Dedi, seni beni vasıta diye kullanacak, paraya konacak. Sonra biz hava alırız.

Zeynep, bir kahkaha attıktan sonra:

— Hava almıyacaksın, o zengin adamın kızkardeşini alacaksın, dedi.

Sonra, keyifli bir göz süzüşle ilâve etti:

— 3 —

— Aman!.. Dünya bana vız gelir. Ne olsa hizmetçilikten iyi. İnsan talihini denemeli bir kere. Sen de ömrünün sonuna kadar şoför kalacak değilsin ya.

Salih bir omuzunu havada tutarak:

— Boş ver, dedi, bende talih ne gezer. Neyse... Bir karışık işe giriyoruz ama, Allah sonumuzu hayır eylesin.

Zeynep, yine aynı tasasızlık ve keyif süzü!üşü içinde başını silkeleyip arkaya doğru atarak:

— Ne olacakmış sonumuz? Dedi, ölüm yok ya, olsa olsa iş çakılır, seni beni evden koğarlar. Sen nerede olsa şoförlük bulursun, ben de hizmetçilik... Pü...ff,... Keyfine bak tosunum. Çek bir konyak daha!

Salih gevşedi. Mütevekkil bir eda ile başını yanına eğerek:

— Hay ağzını öpeyim, dedi, sen böyle cıvıldadıkça benim cıvatalarım oynuyor. Ne de parlak sosyete karı oldun sen bu akşam! Alla...h, şu göğüse, şu kollara bak be!.. Sevdalanıyor muyum sana nedir?

— Hişt, çek elini, doğru otur, burada olmaz.

Salih toparlandı:

— Peki anam, iki gözüm, yavrum Zeynebim, Salih kurban olsun sana. Bu gece ba!odan dönünce odandayım senin, değil mi elmasım?

Zeynep tehlikeyi anlayarak:

— Sakın ha!.. Dedi, ben apartmana yorgun argın döneceğim, soyunacağım, hanımın elbiselerini, elmaslarını, çoraplarını, iskarpinlerini yerine koyacağım. Sonra yatıp hemen uyuyacağım.

Salih yalvarmağa başaldı:

— Etme be Zeynep, ayaklarının altını öpeyim, gözümde tütüyorsun be... Kulun, kö!en olayım...

— Bu gece olmaz... Yarın gece...

— Sabrım yok yarın geceye kadar be Zeynep...

(Devam edecek)

— 4 —

000297

Dünya Mizahından

Eski bir usul

Adolphe Guichardier, karısına bir, yaş günü hediyesi almak zorundaydı. Tâ ne zamandan beri, zavallı madam Guichardier, kuyumcu Dumesnil'in vitrinindeki o muhteşem kolyeyi ister dururdu. Geçen sene, onun yaş güniyle kendilerinin evlenmelerinin onuncu yıldönümü ayni güne tesadüf edince artık tereddüde mahal kalmamıştı. Ve Adolphe, Martha'nın isteğini yerine getirmiş, iki aylık maaşını karşılık gösterip borç alarak o kolyeyi sevgili Martha'sına sunmuştu. Heyhat... Zavallı madam Guichardier... Sahiden dünyanın en talihsiz ve nasipsiz kadınıydı. O, her zaman ayni dâvayı güderdi ama, Adolphe pek aldırmazdı bu meseleye. Ancak, kolyenin kaybolușundan sonra, o da inanmak yoluna girdi.

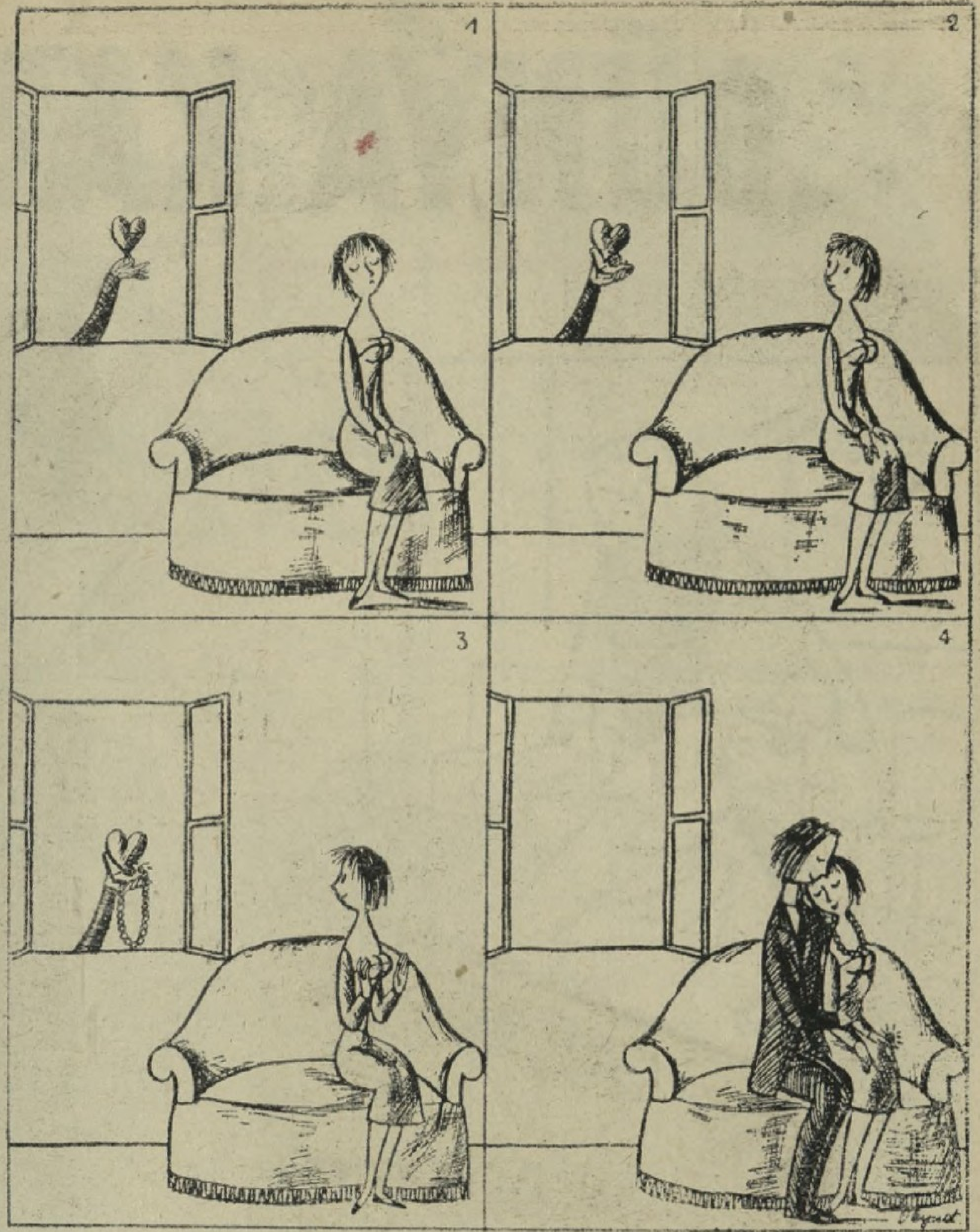
Evet, madam Guichardier belki talihsiz bir kadındı ama, kocadan yana değil. Çünkü Adolphe, örnek denebilecek kılıbıklardandı. Karısının bir dediğini iki etmez, her istediği yerde hal yaptırmağa kalkardı. Netekim, şimdi bile, Dumesnil'in vitrininde, geçen sene aldığı kolyenin bir eşini görünce yüreği oynamamış mıydı sevinçle?

Elbette, Marta'nın bir şeycikten haberi yoktu. Ona ne güzel bir sürpriz olacaktı bu. Hoş, şimdi iki veya üç maaşını karşılık gösterip borç alacak arkadaşı kalmamıştı Guichardier'nin. Kalmamış idiyse de, henüz ecdat yadigârı nefis bir saat cebinde duruyordu. Bu saat altından yapılmıştı ve üzeri yakut ve zümrüt kakmalıydı. O kolyeyi belki satın alırdı... Siz, adamcağızın fedakârlığına bakın ki, karısını memnun edebilmek için, aile an'anesini yıkmağa razı oluyor, hayatının belki en büyük fedakârlığını göze alıyordu.

İçi sevinçle fikfik ederek eve geldiği zaman, karısı zarif bir hareketle kollarını kocasının boynuna doladı:

— Bonsuvar çocuklar, yatmağa gidiyorum... Beni seven arkamdan gelsin!..

Küçük sevgiliye yılbaşı hediyesi!..

— Eh, Adi'ciğim, dedi, yarın doğum günüm olduğunu elbette unutmamışsındır...

— Kaabil mi şekerim? Unuta bilir miyim hiç? Ben unutsam bile sen adama unutturmazsın böyle mühim günleri. Bu halinden de son derece memnunum...

— Teşekkür ederim. Sorulmaz böyle şeyler. Lâkin biz karı kocayız. Söyle bana ne alacaksın bakayım?

— Çok sevdiğin birşey...

— Marquise'deki gümüş savatlı pırlanta pandantif mi?

— Hayır.

— Öyleyse şu yeşil gözlü yılan başı küpeler... Hani Dior'da fotoğrafı vardı...

— Hayır. Daha sevdiğin bir şey...

Martha hoş bir tavırla parmağını yanağına dayandı:

— Zaten senin meramın beni meraktan öldürüp dul kalınca şirketteki o daktilo kızla evlenmek...

— O, Martha'cığım... Böyle mânasız şeyler söyleme. Ama emin ol, şimdiden öğrenirsen işin tadı kalmaz. Çünkü ben sana vaktiyle de böyle bir hediye almıştım...

— Eh, öyleyse sen bilirsin. Bir de hoşuma gitmezse...

— Muhakkak hoşuna gidecektir.

Ertesi gün, Adolphe Guichardier güle oynıya evinden çıktı. Akşam saat dörtte de cankurtaran otomobiliyle hastahaneye kaldırıldı. Zavallı Martha'yı bile görmek istemedi. Fâcia şöyle cereyan etmişti:

Adolphe Guichardier, karısının yaş gününü meşru mazeret olarak ileri sürüp şirketten gayet erken çıktı. Doğru kuyumcu Dumesnil'e...

— Buyrun efendim, bir emriniz mi var? dedi adam.

— Şu vitrindeki kolyeyi rica ediyorum...

— Yine mi?

— Ay, demek hatırlıyorsunuz...

— Hatırlamaz olur muyum...

Dumesnil, vitrinden kolyeyi aldı. Guichardier saatini çıkarıp hazin hazin baktı:

— Aceleniz varsa hemen sarayım...

— Yok, aceleden değil... Bu saati size bırakıp kolyeyi öyle alacağım da...

— Siz de mi?

Kuyumcu saati dikkatle muayene etti.

— Güzel... dedi, kaç gün için?

— Nasıl kaç gün için? Kolyeyi istiyorum...

— Siz bilirsiniz, ama geçen senekine dönmesin...

— ?...

— Malûm ya, geçen sene siz kolyeyi aldınız, bir hafta sonra karınız getirdi, geri verdi, yerine bir çift pırlanta kol düğmesi aldı. Aradan on gün geçti, yakışıklı bir delikanlı kol düğmelerini getirdi, yerine iki elmaslı nişan yüzüğü aldı... Şimdi de siz saat getirip kolyeyi yeniden istiyorsunuz. Değiş tokustan bıktım da...

Lâkin zavallı Guichardier, sözün «delikanlı» dan sonrasını işitememiş, düşüp bayılmıştı...

Max Arnoux

000298

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Berber — Müsaadenizle, biraz kısaltıyorum!..

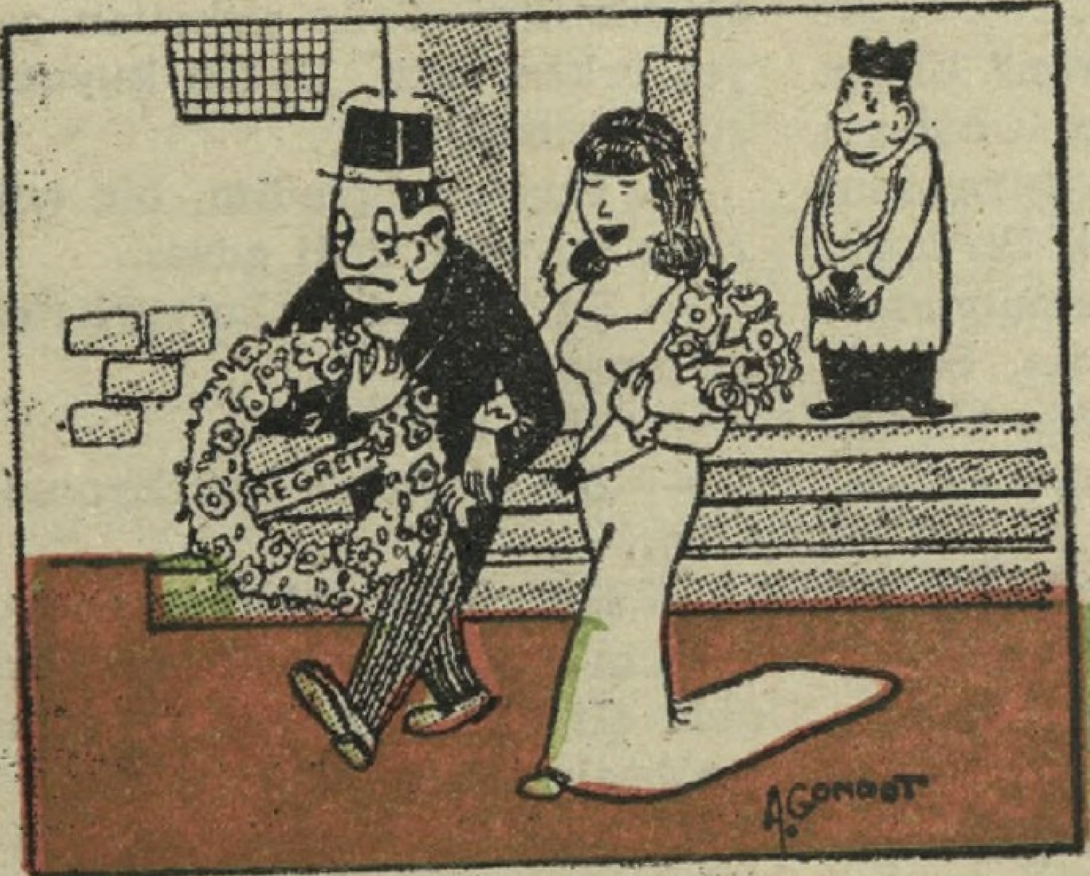
— Le Hérisson —

YILBAŞI GECESİ :

Kadın — Vah şekerim, üşümüşsün... Gel seni ısıtayım!..

— Le Rire —

Nikâh töreninden çıkış!..

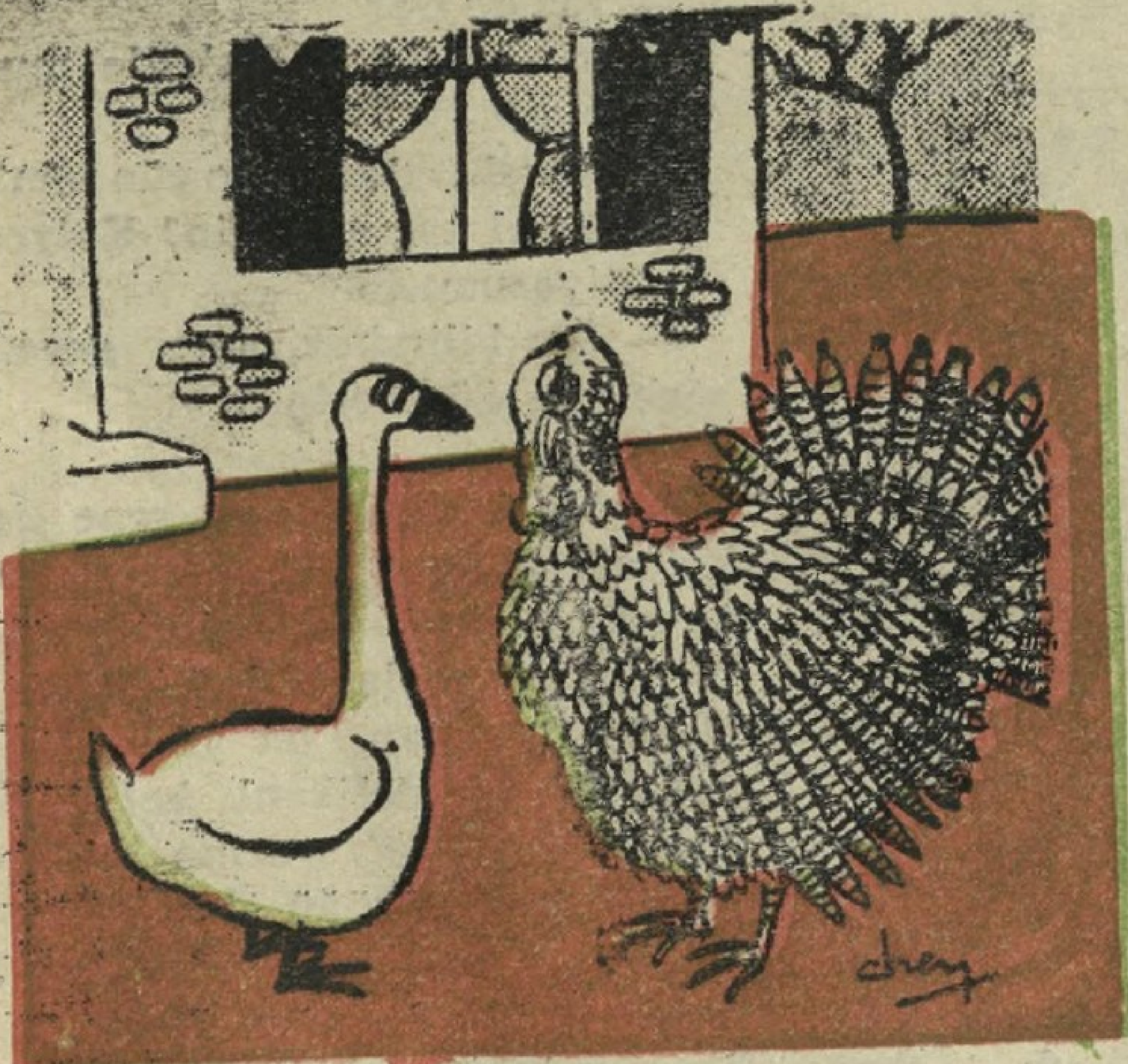
— Samedi Soir —

DÜĞÜN GECESİ :

— Şimdi sana sevgilim, 26 aralık 1890 da başlayan çapkınlık maceralarımı anlatayım!..

— İl Travaso —

ZİYAFET TEHLİKESİ :

— Ah kardeşim, hayırlısıyla bir de bu yılbaşı gecesini atlatsak!..

— Samedi Soir —

000299

Baysal
ÇİÇEK MAĞAZASI
TEL: 41747

Nişan ve Nikâh Sepetleri
Buketler ve Merasim
Çelenkleri
Beyoğlu Parmakkapı Mis
Sokak No: 1

Puro Sabun Fabrikasının
en son imalâtından

Kremli
PURO
TUVALET SABUNU

Kremli PURO TUVALET SABUNU

1 LİRA

Kremli Puro sizi
DAHA GENÇ - DAHA CAZİP - DAHA GÜZEL yapar.

Bol köpüklü - Nefis kokulu
PURO
Tuvalet Sabunu 100 de 100 saftır

Certina
NACAR

Yılbaşı hediyelerinin
en makbulü

CERTİNA NACAR saatleri, düşünebileceğiniz hediyelerin en iyisidir. İster kendiniz için, ister bir arkadaşa hediye etmek için olsun, CERTİNA NACAR saatleri daima makbuldür.

CERTİNA NACAR saatlerinin son modelleri gelmiştir. Israrla isteyiniz.

Yapı tasarrufu
%5 FAİZ
UZUN VADE
YETER KREDİ
EMLÂK
BANKASI

Sizde
Genç ve Güzel olmak
istiyorsanız
GÖZEN
KREMİ'ni
KULLANINIZ
Gündüz için Yağsız
Gece için Yağlı

Türkiye İş Bankası

1954 de
Bahçeli 30 Ev

Bir Buçuk Milyon Lira

000300

Akbaba

siyasî mizah gazetesi

TAŞ DEVRİNDE :

— Bana bak, Yılbaşı hediyesi bir kürk getirmezsen seni bu gece mağarama almam!...

000301